

Далоу здраднікоу! Далоу шаптуноу Масквы і Бэрліна!

РАДНІЦА

штодзенная, грамадзкая, палітычная і літаратурная газета

АДРЕС РЕДАКЦИИ И КАНТОРЫ

Вильня, Вострабрамская № 4, „Hotel Szlachecki“
пак. № 2.
Редакция адчынена што дня, апрача свят, ад 11
да 1 і ад 5 да 7 гадз.

Цана нумару 20 марак.

Падпіска на 1 мес. 400 марак.
З перасылкай 1 „ 500 „
За граніцай ў два разы даражэй.

ЦАНА АБВЕСТАК:

За адзін радок звычайнага друку на 1 стр.—60 м.
у тэксьце 75 м.
за тэкстам 40 м.
Для шукаючых працы на 10 прац. таней.

Адкрыта перадплата на 1922 рік
на вядуку шоднну часопісь.

„Українська Трибуна.“

Орган Української назаалежної гра-
мадска-палітычнай думкі, выходзіць
у Варшаві пад прывідным керавніц-
твам Олександра Саліковскаго пры
участі вядатных украінскіх літэ-
ратурных сін.

„Українська Трибуна“ выходзіць по
програму велькіх палітычных часо-
пісь містіць докладні відомості
про діяльність Державного Центру
Української Народної Республіки,
про жытця Української Арміі по
таборах і про становішце украінска-
скай эміграціі в ріжних місцевостях
Европы; подае на своїх сторінках
шыроку інфармацію з ріжних місце-
востей Велікоі Украіны, а також
Галічыны, Буковины, Угорскай Ук-
раіны і іншых украінскіх земель.
Бароніць суверенітэты Украіны від
імперыялістычных замахів на неі з
боку чужынців і обетою добросу-
сідскіх відносін з Державами і
народами, што співчувае ідеалам
демократічна-республіканскай дер-
жавности, повинен читати „Укра-
інську Трибуну“ і допомогати по-
шырванню поміж громадянством
та населенням украінскіх земель.
Адреса Редакції: Варшава, Новий Світ
22. Умови передплати в Польщі: на
один місяць з доставкою 700 мк. п.
Передплата закардоном в польскій
валюці 1000 мрк. п. на місяць або:
в Америці 1 дол., у Франції, Го-
ландії і Бельгії 10 франків франц.
в Італії 10 лірів, в Швейцарії 5
франків швейц., в Німеччині 75
марок нім., в Чехословаччині 35
корон чеських, в Болгорії 50 левів,
в Румыніі 50 лей, в Австрії 1400
корон авс. р., в Югославії 20 динар.

Вильня 4 студня 1922 г.

Прадвыбарная акцыя ідзе як
май тепей.

Цяпер ужо можна з пэўнась-
цю сказаць, што ўсё беларускі
народ пойдзе на выбары. Уся агі-
тацыя проці выбараў, якую веў
прэзідыум „Белар. Нацыян. Камі-
тэту“, пры дапамозе сваіх часопі-
саў і аднадзевак, сваялася да нуля...

А агітатары, якія паяўляліся
ў беларускіх вёсках, і пачыналі га-
варыць проці выбараў ў Сойм—як
сведчаць нашы карэспандэнты—
выправажываліся самімі сялянамі.
Не паміглі і казаньня ксяндзоў—
літоўцаў.

БЕЛАРУСЫ!

Вашыя выбарчыя сьпіскі,
за якія усе мусіце гала-
саваць як адзін.

На Ашмянскаму вокругу
сьпісак № 6.

1. Аляксук Павал.
2. Тарчэўскі Янка.
3. Карэнда Міхал.
4. Буткевіч Пётра.
5. Камароўскі Фелікс.
6. Стрыга Аляксандар.
7. Субач Францык.
8. Ганусевіч Ігнат.
9. Родаўка Андрэй.
10. Чыжэўская Мар'я.
11. Барчоўскі Язэп.
12. Семян Сьцяпан.

На Камайскаму вокругу
сьпісак № 5

1. Шышкоу Васіль.
2. Бэкіш Янка.
3. Міхайлаў Фядот.
4. Цьвілёў Марцін.
5. Барсукоў Васіль.

Выбарчы Камісар

Адам Курчовіч.

Такія прыхільныя адносіны да
выбараў беларускага сялянскага
народу сьведчаць аб тым, што зда-
ровы народны вум, а можа і на-
цыянальны інстынкт беларуса, пад-
казываюць яму праўдзівае і кары-
снае для яго развязаньне палітыч-
най праблемы.

Беларускі сялянін ужо добра
разбіраецца, хто для яго вораг, і
хто прыяцель.

І няма нічога даўнага ў тым,
што прыхільнікі п. Ластоўскага, ня
адважываюцца выступаць на пра-
двыбарных сабраньнях, а п. Аляк-
сюка—як гэта было і студня на
прадвыбарным сабраньні ў Ашмя-
не—народ сустраціў бурнай ава-
цыяй і адісься даяго, як да свай-
го праўдзівага і пэўнага пра-
стаўніка, ды якога ён мае поўнае
давера, які ніколі ня прадасьць
роднай справы за нямецкія марач-
кі ці за царскія рублі, як гэта ро-
бляць іншыя беларускія дзеячы.

Редакция газеты просит п. подписчика высе-
лать у пару грош за газету. Калі грошы ня бу-
дуць адтрымывацца, то сысылка газеты будзе за-
трымана.

Кантора газеты „Р а н і ц а“ паведамляе, што
магазінам выпісваючым газету дзеля прадажы,
кантора будзе рабіць 30 проц. уступкі.

Навакола выбараў. Агульны настрой.

Агульны настрой сялян бесумніўна
прыхільны да выбарнай акцыі. На гэта
паказвае такі прыклад, што ў Даўгель-
скай воласьці сяляне прадставілі ўласны
сьпісак на выбары. Цяпер патрэбен най-
большы лік інтэлігентных працаўнікоў,
якія-б маглі аказаць помач вакоўным
прадвыбарным камісіям у апошніх днях,
а так сама і ў дзень галасаваньня.

Прадвыбарная агітацыя.
Агітацыя, якая праводзіцца ў вёсках
бліжэйшых ад залезнай дарогі, як на-
прыклад, у валасьцях: Даўгельскай, Цэ-
хінскай і Болтынянскай і інш., няма
вялікай сілы. І нават сяляне часта пы-
таюцца дзе будзе адбывацца Сойм у
Вільні ці ў Коўне. У Вільні сяляне—як
кажуць, ня чулі аб Сойму, а калі чулі дык
вельмі слаба. Але Сойм іх вельмі цікавіць.
Вялікі брак у тым, што агітацыйныя
адозвы друкуюцца на той мове, якое
насяленьне ня ведае. Як напрыклад,
жыхарам Браслаўскага павету стара-
коньнікам, якія прыхільны да польскай
дзяржавы і з ахвотай ідуць галаса-
ваць, літоўская мова заўсёмі не
знаёма.

Агітацыя ворагоў. Агіта-
цыя няпрыяцельскага асабіста ў валасьцях
з літоўскім насяленьнем, праводзіцца
мейсцовым літоўскім духавенствам вель-
мі інтэнсіўна. Агітацыя аспіраецца на
фальшывыя ведамасьці, ад якіх ідуць
гукі, што Віленскі Сойм робіцца дзеля
таго, каб устанавіць паншчыну, і ада-
браць землю ў жыхароў, і т. п. Так
сама пущаюць ведамасьці і на тое, што
выбары будуць адняты на тэрмін
1 мая.

Сярод пущы.

(маленькі абразок)

— Вы ня ведаеце, мае браточкі! Як
я люблю гэтую пущу! Што можа быць
красчча гэтай пущы! Вось толькі ўслу-
хайцеся ў яе. — Казаў Мікола глядзячы
з радасьцю на нас.

У яго вачох гарэў агонь шчасця
і задавальненьня.

Я глянуў наўкола...

Сэрцам душой і думкай я быў
згодзен з ім...

Да, гэта так, мой родны брат! Няма
нічога на свеце, што можа быць краш-
ча нашай пущы!

Я зняў шапку і слухаў...

Слухаў, як пье яна на розныя то-
ны, як бьецца яе сэрца...

Легкі вецярок калыхаў галіны, і
лісьця шапталіся паміж сабою, і чулася
ў гэтым гомане галін нейкая, ім толькі
вядомая, таёнасьць жыцця.

Вялікія ёлкі і сосны пагарда, гля-
дзелі ў далёкае неба, і ў галінах іх,
гдзесь высока птушкі паялі. Яны паялі
аб шчасці, аб вольнасьці, і ў песьнях
іх чулася падачка таму, хто даў ім
жыцьцё...

Ціха шумеў лес, і здаецца маліўся
высокаму небу, паяў яму гімн...

Якую ты крыеш жыцьцёвую тая-
насьць, ты, магутны лес?

Чаму ты ня скажаш нам, забітым
нядоляй, слоў крыху ўцехі? Чаму?

Ты бачыш, як цяжка нам жыцьцё.

Часцей зашумеў лес, мацней за-
шапталі лісьця, загудзеў вецер і пачулі
мы як ён нам гаманіў:

Ужо даўно заву я вас, людзі, да
сябе, ужо даўно нобудзіў я вас прагнуцца...
Тутак сярод мяне, знайдзеце вы шлях,
які павядзе вас да праўды, да неба,
да лясковых зор, тутак знайдзеце ад
усей жыцьцёвай пакуты спакой...

Вякамі заву я вас да сябе. Але
голас мой застаўся не пачутым вамі.

Да мяне вы ішлі толькі з крыўдай,

128766

Ня слухайце тых, што часова у адзежы Беларускай кіруюць Вас на барацьбу з братнім Польскім народам.

і крыўду толькі мне рабілі... Ня бачыў я ад вас каханьня...

Заціх лес, і йзноў лісьця шэпчаць цудоўную казку ветру, і той іх шпалюе...

Браты, калі мы пачнем маліцца, так, як моліцца, лес? калі?

Калі мы так сама зьяднаемся, як зьяднаўся ён, — той, што нас вучыць!

Наш любі, цемны лес!

Дзяргач

Весткі з Варшавы.

Недамаганьне п. Пілсудскага.

31 сьнежня, зьвярнуўшыся з Пазнані, Начальнік Панства п. Пілсудскі прастудзіўся ў дарозе захварэў.

У дзень Новага Году, ня глядзячы на павышаную тэмпературу, Начальнік Панства прынімаў новагоднія прывітаньня.

ХРОНІКА

Плата за лячэньня.

Плата за лячэньня ў віленскіх больніцах з 1 студня г. г. павялічана да 200 марак з кожных сутак.

Цівільная ахрана.

Арганізацыя цівільнай ахраны з студня закончана. Праз чатыры дні паліцыя будзе заменена цівільнай ахранай.

Кінематаграфічныя снімкі.

Атрыманы весткі, што ў хуткім часе ў Вільню прыедуць прадстаўнікі заграничных кінематаграфічных фірм, якія будуць рабіць снімкі, касаючыся выбараў ў Сойм.

Вольны гандаль у Віленшчыне.

(Б. П. А. В.) Зьвестаны прапускоў. Дэпартаментам прамысловасьці і гандлю, па случаю вольнага гандлю, былі зроблены паведамленьня, што ў хуткім часе будзь знішчаны, усялякія прапускі, і адменены ўсялякія агранічэньня на прадмет узаемнага гандлевага абароту паміж Рэчыспалітай і Сярэдняй Літвы.

Справа гелды на тавары.

У найбліжэйшым пасяджэньні Эканамічнай Рады, будзе абсуджана справа аб утварэньні ў Вільні гелды на тавары. Эканамічная Рада запрасіць дзеля гэтага тымчасовую Гелдовую Радз, якая зробіць гелдавое агранічэньне. Праўда, надобна, што ў месяцы студню, гэтая гелда на тавары будзе зарганізавана, і расьпачне сваю дзейнасьць.

Бессумніўна такая гелда на тавары будзе вылікім канкурэнтам на рыначныя цэны і падарве спэкуляцыю.

Купчы суд.

Апрача гэтага таваравага гелда створыць купчы суд, які будзе разглядаць ўсялякія перашкоды проці купчых спраў.

Выдаваньне патэнтаў.

У гэтым годзе будзе зьменены парадак выдачы патэнтаў. Дэпартамент Скарбу будзе выдаваць патэнты толькі на падставе адпаведных пасьведчаньняў Дэпартаменту прамысловасьці і гандлю.

Пры гэтым усялякія грашавыя канторы гандлю, а так сама і банкі, гуртоўні ўсялякага роду, акцыйныя спудкі і г. д., калі ад іх будуць адбірацца такія пасьведчаньня ў Дэпартаменту прамысловасьці і гандлю, павінны прадставіць, спецыяльныя рэгістрацыйныя карткі, што дае магчымасьць Дэпартаменту прамысловасьці і гандлю зрабіць, клясыфікацыю іх па роду і тыпу

Каса хворых.

(Б. П. А. В.) На пасяджанні Віленскай Эканамічнай Рады яшчэ ў месцы сьнежні 1921 г. разглядаў мэмарыял п. Закса і п. Міськевіча ў справе касы хворых.

На пасяджанні гэтым было 138 асоб з рэшучым голасам і 2 стрымаўшыся. Праводзіў сабраньне віцэ-прэзас, тут так сама на сабраньні быў дырэктар Дэпартаменту прамысловасьці і гандлю п. Велюглаўскі.

Мэмарыял п. п. Закса і Міськевіча Эканамічнай Рада прыняла агульна, і зрабіла пастанову—пераслаць яго да Тымчасовай Урадавай Камісіі, да прыбышчя з Берліну прэзаса Эканамічнай Рады п. Ваньковіча.

Рээвакуацыя багацьцяў.

(Б. П. А. В.) На пасяджанні Эканамічнай Рады дня 31 сьнежня 1921 г. разглядала справу аб рээвакуацыі багацьцяў і прадметаў прамысловасьці месца, якія былі вывезены ў сваю пару расейскімі ўрадамі з Віленшчыны да цэнтру Расеі. На канфэрэнцыі, апрача прадстаўнікоў Рады, быў яшчэ пяперашні п. інсп. Буяльскі, прадстаўнік ад польскай дэлегацыі ў мешанай рээвакуацыйнай камісіі ў Маскве, дырэктар Дэпартаменту п. Велюглаўскі законны радца Дэпартаменту п. Муханаў, начальнік прамысловага адзела п. Болызвіч, і інш.

У дэкладзе пазнаміліся з сытуацыяй рээвакуацыі багацьцяў і мешанай камісіі ў Маскве, якая была сабрана п. Буяльскім.

Дэпартаменту прамысловасьці і гандлю, зрабіў прапозыцыю аб арганізацыю вывезенага багацьця, пакуль ня будзе дэкларацыя да звароту.

Гэта будзе прайзводзіцца пад кіраваньнем п. Буяльскага. Дэпартамент прамысловасьці і гандлю абяпаў, дзеля спэўненьня гэтых акцыяў, даць шырокія правы.

Прадвыборныя сабраньня.

г. Ашмяна.

1 студня ў Ашмянах, Талманове і Мураванай Ашмянцы, адбыліся мнагалюдныя прадвыборныя сабраньня.

Выступалі з прамовамі п. Аляксюк, Курловіч і Пунка.

Насяленьне аднеслося да прамоўцаў вельмі прыхільна.

У часе прамовы п. Аляксюка, многія плакалі.

Рэзалюцыя.

вынесена ўчасьнікамі Сходу ў Ашмянах 1 студня 1921 г.

Мы прызываем Сходу ў Ашмянах, сяляне вёсак Ашмянскага павету выражаць поўнае даверьне сыну нашае зямлі сялянню вёскі Талмінава п. Паўлу Аляксюку і падтрымліваць яго працу, пойдзем той дарогай па якой ён нас цяпер вядзе.

Кляімім усіх тых, якія атрымліваюць грошы з Берліна, вядуць нягодную агітацыю проці п. Аляксюка і баламуць наш народ абяцанкамі Масквы і Берліна!

Тарчэўскі, Бекіш, Карэнда.

Беларускія паўстанцы.

(Ліст у рэдакцыю)

Мы, Беларусы, вастаўшыся проці сваіх палачоў-маскоўска-жыдоўскіх наездцаў камуністаў-бальшавікоў, ня маючы магчымасьці на Бацькаўшчыне вясці барацьбу з нашым, і сусветным ворагам камуністамі-бальшавікамі, зьнішчыўшымі і зруйнаваўшымі нашу Бацькаўшчыну, аб'ядзіненым атрадам Случакоў і "Зьдэнадубцаў", вядом крывавую барацьбу плячо к плячу з братамі Украінцамі на іх тэрыторыі — плём свой прывет братом партызанам Беларусам, якія боруча на палёх і лясох роднай зямелькі. Выходзім з наступачым Новым Годам. Маём надзею, што ў Новым Годзе спаткаемся на роднай зямельцы яе вольнымі сынамі-гаспадарамі.

Браты Украінцы так сама шлюць свой прывет героям Беларусам, вядучым крывавую барацьбу з агульным ворагам. Ад імя атраду Паручнік М.

КАРЭСПАДЭНЦЫЯ.

м. Чучэвічы.

(Лунінецкага павету.)

Па праўдзівым весткам вёска 18 лістапада ў вёсцы Макраных, Случкага павету, было гэтакае здарэньне: на бальшавіцкім "пастарунку" невядома хто падсынаў ў кухні ў канёў, у якім варылася сьнеданьне для чырвонаармейцаў, моцную атруту. Не падзярэваючы нядобрага, чырвонаармейцы селі есьці, і ня скончыўшы падалі няжывымі. Усяго памерла каля 40 чалавек.

Людзі ў нас жартуюць, што ў хуткім часе з'явіцца дэкрэт аб мабілізацыі ўсіх хімікаў.

М. Лунінец.

Паведамляюць, што ў пагранічным пасе, ў канцы сьнежня, бальшавікі пачалі хвацяць закладнікаў за тое, што то ў адным мейсцу, то ў другім былі вельмі прыкрыя дзеля іх неспадзянкі здарэньня: згінула шмат верных бальшавіцкіх агентаў і камуністаў. Падзярэваючы, што сяляне даюць прытулак зьдэнадубцам, якіх лічэць вёскамі гібелі камуністаў, бальшавікі, ў Старобінскай воласьці, ўзялі 42 сялян, як закладнікаў, пагражаючы пры паўтарэньні здарэньняў забіць іх.

Папраўкі у ст. „Не ашукцеце“

У ўчарашнім нумары „Раніца“ (№ 1 (10) ў ст. „Не ашукцеце!“ па віне карэктара ўкраліся прыкрыя абмылкі:

1) Замест: Але няпраўда і мана“ надрукована: „м о ж а“.

2) Замест: „і свае нацыянальнае і, і сваю.“ надрукована: „і свае нацыянальнае як і“.

3) Замест: „бо лны стварыліся на роднаю волей“, надрукована „лны стварыліся вольна і“.

4) Замест: „дуць па Ашмянскаму вокругу“, надрукована „па Аляксюкоўскаму вокругу“.

Стэнаграма З'езду Заходняй Беларусі.

(Глядзі з 1 да 7 № „Раніцы“).

Прадстаўнік польскай партыі адрадзеяньня: (гаворыць па польску). Я такі самы

працаўні чалавек, як і вы тут сабраныя. і вітаючы вас, я выказваю свае шчырае пажаданьня, каб вы ў барацьбе сваёй за свабоду нацыянальную і грамадзянскія правы—здабылі іх, сталі свабоднымі і роўнымі. Народ польскі і беларускі—гэта браты, якія не павінны прызнаваць маральнага старшынства. Але і вы самі беларусы павінны ўзяцца да вялікай працы ў сваём краі. Ён паліты і тваё і польскаю кроўю, а цяпер трэба яго ўтрымаць за сабою... Шмат працы і сілаў трэба пакласьці на родныя гоні, і гэтую работу вы беларусы, робіце (вопляскі).

Старшыня: Нам было прыемна выслушаць прамову шчырага прадстаўніка польскага народу, таго-ж простага працаўніка, як і наш беларус сялянцін, ці рабочы.

Нам часта кідваюць абвінавачваньне ў тым, што мы прадаліся паном. Вы бачыце, шчыры прадстаўнік польскага народа прышоў сюды да нас, і гэта ёсьць доказ таго, што мы не прадаліся паном, бо каб мы прадавалі за панскія грошы, дык ён ня прышоў бы сюды. Ад імя прэзыдыуму З'езду я скажу прадстаўніку, прамову, якога мы тут чулі, што яго пажаданьні—ёсьць і нашымі пажаданьнямі. Польскі народ ня можа быць ворагам беларускага народу, і наадварот. Мы будзем працаваць разам і мы верым, што ў недалёкім часе мы дзяб'омся добрых вынікаў гэтай працы (Вопляскі).

Прадстаўнік газэты „Odrodzenie“ (гаворыць па польску): Я павінен перш усяго сказаць, што газэта „Адрадзеяньне“ мае гэтыя асновы: роўнасьць, брацтва і свабоду. Усякі, якой бы нацыі ён ня быў, і якую-б ня вызнаваў—усё роўна павінен мець роўныя з усімі правы ў гэтым краі. Мы стамі за роўнасьць літоўскай школы для Літвы беларускай—для беларусаў, жыдоўскай, —для жыдоў і г. д. Толькі тады мы дойдзем да сунакою і парадку, калі адзін народ другому ня будзе накладваць хамута. Канчаючы сваю прамову, я клічу вас, браты-беларусы, падаць сваю братскую руку, бо толькі гэткай дарогай, мы створым вольны край з роўнымі для ўсіх правамі. Забудземся аб прошлых няздогах і будзем думаць аб лепшай долі. Хай жыве польскі, беларускі, літоўскі і другія народы, як вольныя з вольнымі і роўнымі з роўнымі.

Стаўкін (прадстаўнік Нясвіжскага павету). Грамадзяне, я хацу вам расказаць, аб тым вясковым жыцьці, якім жыве наш нясвіжскі сялянцін. Тут шмат гаварылі аб беларускай школе, якой польскія ўрады не даюць магчымасьці існаваць. А школы патрэбны канешна. У Нясвіжскім паветце ў гэтым напрамку, так сама, справы стаяць дрэнна. Цяперака другое: сялянціна па 2—3 дні ганяюць з падводаю. Калі патрэбны былі дровы для лясніцтва, дык ганялі сялян з падводамі па гэтых дровы за вярстоў 30. Ціж ткі і праўда, што яны не маюць крэдытаў на той, каб прывозіць сабе дровы. Гэтыя пытаньні трэба высвятліць. Я прашу на ўсё гэта зьвярнуць увагу.

Паўстовіч: Браты! Мы сабраліся ў гэтым месцы, у Вільні, якое мае ў сваім прошлым вялікія гістарычныя надзеі. 500 з лішкай гадоў таму назад, тутка ўжо было злучэньня з Польскаю. І цяперака мы ўзноў падаём брацкую руку польскаму народу. Гэта вельмі важны крок, і трэба добра прыгледзецца на колькі шчыра прымуць там нашу руку... На мейсцох у нас як і ўсюды на беларусі, справы аднолькавыя.

(Далей будзе).

За сьветлую будучыну Беларусі, за лепшую долю гаротнага народа кабеты, старцы, дзяцкі, — усе

падйце свой голас у выбарах у Віленскі Сойм!

Рэдактар і Выдавец: Ян Адамюч.

Друкарня „ДРУК“, Субач, 2.